

Һүн біле чөләәш (орус үлгөр)

Бір қада чәэн, кеъсек өъскен чааш, эърткен соонда, дәэрәә өъске-өъске чеді бодуғлуғ чөләәш үнә берген. Киши болған на ону әптіғ, чарағлығ дәп әккісінәйі көрдүрүг. Үңғашкаарда чөләәш һәэрһааш, бодын һүндән чарағлығ мен дәп мақтаны берген.

Һүн ындығ соот тыңнааш:

— Сен әптіғ сен, чарағлығ сен, моң шын! Үңғашкаарда та мен чоққа чөләәш болбас! — дәән.

Үңғашкаарда чөләәш қаққырадыры, дам дыққа мақтандыры. Үңғашкаарда һүн ачынғаш, булут аъртыңа чеһштына берген. Олуқ тушта чөләәш чоқ болу берген.

Текст на тофаларском языке с сайта «Тофастан»: www.tofastan.ru.